AUGUSTINUS. ISIDORUS HISPALENSIS
Göttweig (?), 12. Jh.
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36527
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

aptior: Veruntam̃ ego p̃ma̅ lectionē ñ intelligens. totúq;
talē arbitrans. distuli repetendu cū fuissem exercitatior
in domnico eloquio. Inde ubi temp̃ aduenit. quo me
nom̃ dare oporteret reducto rure mediolanum remea
uim̃. Placuit ꝫ a lypio renasci intr mecū. iā indutto hu
multate sacramentis tuis ēgrua. ꝫ fortissimo domitori
corporis. usq; ad talicū solu glaciale nudo pede obtr
rendu insolito ausu. Adiunxim̃ ēiā nob puerū ado
datū. ex me natū carnalit̃ de peccato meo tu bene fe
ceras eū. Annorū erat ferme quindecim. ꝫ ingenio pre
uenebat multos graues ꝫ doctos uiros. Munera tua t̃
confiteor dnē ds ms̃ creator omniū. ꝫ multū poteris
formare nrā deformia. Nam ego in illo puero preter
delictū ñ habebā. Quod enī ꝫ nutriebatur a nobis disci
plina tua. tu inspiraueras nob. nullus alius. Munera
tua t̃ cōfiteor: Est liber nr̃ q̃ inscribit̃ de magistro. ipse
ibi mecū loquit̃. tu scis illius ēē sensa omia que inserui
ibi. ex psona ēloquutoris mei. cū ēēt annis sedecim.
Multa alia ei mirabiliora exptus sū. Horrori m̃ erat illud
ingenii. ꝫ quis pret̃ te talia miraculoꝝ opifex. Cito de
teria abstulisti uita ei. ꝫ securior eū recordor: ñ timeo
quicquā pueritie. nec adolescentie. nec omnino homi
ni. sociauim̃ eū cocinū nob in gratia tua. educandu in
disciplina tua. ꝫ baptisati sum̃. ꝫ fugit a nob sollicitu
do uite preterite. nec saciabar illis diebꝫ dulcedine
mirabili considerare altitudinē cōsilii tui. sup salute
generis humani. Quantū fleui in ymnis ꝫ canticis
tuis. suaue sonantis ecclie tue uocib cōmotus acriter:
Voces ille influebant auribꝫ. ꝫ liquabat̃ ueritas in cor